

Nedeľa 8. týždňa v Cezročnom období (cyklus C): porozumieť a milovať

Komentár na nedeľu 8. týždňa v Cezročnom období (cyklus C). „Môže viesť slepý slepého? Nepadnú obaja do jamy?“ Aby sme mohli byť apoštolmi a viesť druhých, treba v prvom rade kultivovať vlastný vnútorný život a byť plný porozumenia pre druhých.

Evanjelium (Lk 6, 39-45)

Ježiš rozpovedal učeníkom toto podobenstvo:

„Môže viesť slepý slepého? Nepadnú obaja do jamy? Žiak nie je nad učiteľa. Aj keď sa všetko naučí, bude ako jeho učiteľ.

Prečo vidíš smietku v oku svojho brata, a vo vlastnom oku brvno nezbadáš? Ako môžeš povedať svojmu bratovi: ‚Brat môj, dovoľ, vyberiem ti smietku, čo máš v oku,‘ keď vo svojom vlastnom oku brvno nevidíš? Pokrytec, vyhod' najprv brvno zo svojho oka! Potom budeš vidieť a budeš môcť vybrať smietku, čo je v oku tvojho brata.

Nie je dobrý strom, ktorý rodí zlé ovocie, ako nie je zlý strom, ktorý rodí dobré ovocie. Každý strom možno poznať po ovocí. Z trnia predsa nezbierajú figy, ani z ostružín neoberajú hrozno. Dobrý človek vynáša z dobrého pokladu svojho srdca dobro a zlý človek zo zlého

vynáša zlo. Veď z plnosti srdca
hovorí jeho ústa.

Komentár

V evanjeliu minulej nedele Ježiš vyzval k vrcholnej láske voči našim nepriateľom a tým, ktorí nás nenávidia (Lk 6, 27-38). Ďalšou krátkou zbierkou výrokov teraz Majster vyzýva na rovnaký stupeň hrdinstva v každodenných situáciách. Ak máme žiť v porozumení a odpustení s tými, ktorí nás prenasledujú alebo nami pohrdajú, ešte viac musíme s krajnou jemnosťou a pokorou zaobchádzať s tými, ktorých nám Boh postavil do našej blízkosti. Majúc na pamäti to, čo svätý Josemaría vtipne vysvetlil: že „nikto nebude posvätený prostredníctvom Jána z Indie, ale podľa toho, ako sa budeme správať k

ľuďom, ktorých máme po svojom boku“.

Ježiš nás predovšetkým varuje pred rafinovaným a častým nebezpečenstvom v našom styku s druhými: postupným zabúdaním na vlastné chyby, zatiaľ čo my zameriavame svoju pozornosť na chyby druhých a dokonca na ne premietame svoje vlastné. Ale „môže viesť slepý slepého? Nepadnú obaja do jamy?“. Je slepý, lebo nemôže pomôcť druhým, keďže najprv nebojuje proti vlastným chybám.

Semitskou hyperbolou o „smietke v cudzom oku a brvne vo vlastnom“ nás Majster varuje pred týmto prejavom nedostatku pokory. Smietka v oku je veľmi dráždivá, bráni človeku vidieť a nedá sa odstrániť bez pomoci iných. Oveľa väčšiu slepotu a nepríjemnosť však spôsobuje celý trám; viedol by dokonca k posmechu pred druhými,

ktorí by poukazovali na dôkazy našich vlastných nedostatkov.

Riešenie tohto nebezpečenstva je jasné: osobné spytovanie svedomia, pokorné a usilovné, a pochopenie plné lásky k druhým. Takto vysvetlil svätý Josemaría postoj, ktorý od nás žiada Ježiš: „Každý z nás má svoj charakter, svoje osobné preferencie, svoj temperament – občas aj negatívny temperament – a svoje nedostatky. Každý z nás má vo svojej osobnosti aj príjemné veci, a pre to a z mnohých iných dôvodov ho možno milovať. Spoločný život je možný vtedy, keď sa každý snaží napraviť svoje nedostatky a snaží sa prekonať chyby druhých: inými slovami, keď existuje láska, ktorá prevažuje a prekonáva všetko, čo by mohlo byť falošným dôvodom na odlúčenie alebo rozchod. Na druhej strane, ak sa malé protiklady dramatizujú, ak ľudia sa začnú vzájomne obviňovať,

potom niet pokoja a hrozí zabitie lásky“.

Ako hovorí apoštol Ján, Ježiš nás žiada, aby sme sa navzájom milovali „len slovom a jazykom, ale skutkom a pravdou“ (1 Jn 3, 18). Môže byť ľahké odsudzovať chyby druhých. Ťažšie, ale oveľa účinnejšie je povzbudiť druhých k náprave príkladom a svedectvom nášho osobného zápasu. Možno aj preto Ježiš v tomto evanjeliu poukazuje na to, že stromy sa poznajú po ovocí. A neexistuje dobrý strom, ktorý by niesol zlé ovocie, ani naopak: neexistuje zlý strom, ktorý by prinášal dobré ovocie. Ježiš nás povzbudzuje, aby sme mali srdce ako On, ktorý svoju nesmiernu lásku dokazuje skutkami. Ako vysvetľuje pápež František, „to, či je človek pravým kresťanom, sa pozná tak, ako sa strom spozná podľa ovocia“. V spojení s Ježišom „sa milosťou Ducha premieňa celá naša osoba: duša, rozum, vôľa, city, ale aj

telo, pretože sme jednotou ducha a tela. Dostávame nový spôsob bytia, Kristov život sa stáva naším vlastným: môžeme myslieť ako on, konať ako on, vidieť svet a veci Ježišovými očami“. Potom nám bude ľahké byť pokorní a chápaví, pomáhať druhým, aby sa zdokonaľovali, a byť mimoriadne dobročinní v skutkoch a v pravde.

Pablo Edo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-c-to-8/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-c-to-8/)
(03.04.2025)